

Clypevs Theologiæ Thomisticæ

Continens Tractatus de Beatitudine, de Actibus humanis, eorumque Moralitate; de Virtutibus ac Donis, de Vitiis ac Peccatis, & de Legibus, nec-non Dissertationem Theologicam de Probabilitate

Gonet, Jean-Baptiste

Parisiis, 1669

§. I. Quibusdam præmissis, status difficultatis proponitur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77355](#)

test elici à spe, quæ est de bono arduo & futuro, & quæ proinde in Beatis non manet; sed solum à charitate, ad quam tanquam ad proximiorem virtutem reducitur, & quæ sola ex virtutibus Theologicis remanet in patria.

35. Dices: Actus oppositi non possunt procedere ab eodem habitu: Sed amor amicitiae & concupiscentiae (idem dicendum de delectatione ad utrumque amorem consequente) inter se opponuntur; nam amor amicitiae respicit bonum amici, amor vero concupiscentiae respicit bonum proprium: Ergo in Beatis non possunt procedere a virtute charitatis.

36. Respondeo concessa Majori, negando Minorem: Amor enim concupiscentiae non semper opponitur charitati, sed interdum illi subordinatur, & se habet ut actus ejus secundarius: nam ut supra ex D. Thoma vidimus, per charitatem non solum Deum & proximum, sed etiam nosmetipos diligimus. Neque obstat, quod amor amicitiae respiciat bonum amici, amor vero concupiscentiae bonum proprium: quia bonum proprium non semper opponitur bono amici, sed interdum illi subordinatur, & cum eo connectitur, ut contingit in Beatis; illorum enim beatitudo, & delectatio quam ex ea percipiunt, non opponuntur Deo & bono ipsis, sed illi subordinantur, & ab eo procedunt, cum sint ipsius participatio: unde amor concupiscentiae, quod Beati propriam beatitudinem diligunt, subindeque gaudium quod ex tali amore sequitur, à virtute charitatis, ut ejus actus secundarij procedunt.

37. Objicies secundò: Si actus delectationis in patria non elicatur à virtute spei, maximè quia talis virtus non manet in patria: Sed falsum est quod spes non remaneat in patria: Ergo actus delectationis in patria, à virtute spei elicuntur. Major patet, Minor probatur. In Beatis remanet donum timoris, juxta illud Job. 26. *Columna celi tremescunt. & pavent ad nutum ejus:* quod de Beatis Angelis explicat D. Gregorius: unde etiam D. Thomas 3. p. qu. 7. art. 6. ponit tale donum in Christo, quamvis ab instanti conceptionis beatus fuerit, juxta illud Isaiae 11. *Replebit eum spiritus timoris Domini:* Ergo etiam spes fuit in Christo, & remanet in Beatis. Probatur Consequentia: nam sicut bonum arduum possibile obtineri, est objectum formale spei, ita malum arduum possibile evitari, est objectum formale timoris: Ergo si hoc non obstante in Christo & in Beatis reperitur donum timoris, etiam virtus spei poterit remanere in patria.

38. Respondeo concessa Majori, negando Minorem. Ad cuius probationem, concessò Antecedente, nego Consequentiam. Ad probacionem illius, distinguo Antecedens. Malum arduum possibile evitari est objectum formale timoris, ut est passio, concedo Antecedens, ut est donum Spiritus Sancti, nego Antecedens: objectum enim timoris, ut est donum, est diuina maiestas, & excellentia, ut potens infligere aliquod malum, vel privare aliquod bonum; unde quamvis in Beatis non sit timor qui est passio, benè tamen timor qui est donum Spiritus Sancti. Verum in illis non propterea remanet spes, prout est virtus Theologica: quia in patria, obtinat beatitudine, perit objectum formale illius, ut supra ostendimus. Solutio est D. Thomæ 3. p. qu. 7. art. 1. ubi docet in Christo fuisse donum timoris, & sibi primò objicit: *Vi-*

A detur quid in Christo non fuerit donum timoris: spes enim videtur potior quam timor; nam spei objectum est bonum, timoris vero malum: Sed in Christo non fuit virtus spei, ut supra dictum est; Ergo etiam non fuit in eo donum timoris. Cui argumento sic respondeat: Ad primum dicendum quod habitus virtutum & donorum propriæ & per se recipiunt bonum, malum autem ex consequentiis.... & ideo de ratione doni timoris non est illud malum quod recipit timor; sed eminentia illius boni, scilicet divini, cuius potestate aliquod malum infigi potest. Sed spes secundum quod virtus est, recipit non solum auborem boni, sed etiam ipsum bonum, in quantum est non habitum; & ideo Christo, qui jam habebat perfectum beatitudinis bonum, non attribuitur virtus spei, sed donum timoris. Idem cum proportione dicendum est de Beatis.

ARTICVLVS III.

Quodnam sit objectum proximum & immediatum delectationis seu frustionis beatificæ?

S. I.

C *Quibusdam premisis status difficultatis proponitur.*

NO T A N D V M primò, quod omnis inclinatio, quæ bonum aliquod insequitur, possessione illius quietatur; & quod ex illa possessione resultat terminus quidam, qui in omnibus dicit cessationem motus, in singulis vero ex diversitate inclinationis diversam addit perfectionem, & diversum fortius nomen. Quando lapis possidet centrum, resultat terminus, quies scilicet, quæ præcisè dicit cessationem motus: quando biuta possident bonum apprehensionis, resultat delectatio: quando creatura intellectualis possidet suum bonum intellectuale, resultat terminus, qui dicitur gaudium; & hoc quidem perfectius quiete & delectatione, sicut ipsa inclinationis rationalis perfectionis est sensitivæ, si vero sit possessio ultimi finis, dicitur fructus. Quarimus ergo quodnam sit objectum proximum & immediatum illius delectationis, quæ ex visione beatifica & consecratione ultimi finis oritur, & quæ à Theologis *fructus beatifica* appellatur? Pro resolutione

Notandum secundò, triplicem posse distinguiri in Beatis fructuonem & delectationem: primam quæ delectantur de bono divino, quatenus bonum Dei est: secundam, quæ delectantur de Deo, ut praesente & habito per visionem: tertiam, quæ delectantur de actu visionis beatifica quæ eliciunt. Prima ad amorem amicitiae spectat, duæ vero posteriores ad amorem concupiscentiae. Si ergo loquamur de prima, certum est illam habere pro objecto proximo & immediato ipsum Deum, & visionem solum esse conditionem necessariam requisitam, ut de Deo & bono divino Beati delectantur: habet enim solum rationem cognitionis, cognitio autem solum est conditio objecti voluntatis, ut docetur in Philosophia. Solum ergo difficultas procedit de secunda & tertia delectatione, quæ ad amorem concupiscentiae pertinent.

S. II.

DE PROPRIETATIBVS BEATITVDINIS. 65

S. II.

Duplici conclusione difficultas resolvitur.

41. **D**ico primò, objectum proximum & immediatum illius delectationis, quā Beati delectantur de Deo ut præsente, & habito per visionem, esse ipsum Deum; visionem verò esse objectum secundarium, & non solum conditionem illius. Est contra Durandum, afferentem talem delectationem non habere pro objecto proximo & immediato Deum, sed ejus visionem; & contra plures ex Modernis, qui docent ex Deo & visione componi unum objectum totale & immediatum hujusmodi delectationis, quod est Deus visus.

Probatur prima pars ratione fundamentali. Idem est objectum fruitionis & delectationis patriæ, & spei quam habemus in via, licet diversimodè; id enim quod in via futurum speratur, delectat in patria ut præsens: Sed objectum primarium & immediatum spei, est Deus ut bonum nostrum, non autem visio beatifica: Ergo & delectationis vel fruitionis patriæ. Major patet, Minor probatur primò ex D. Thoma 2. 2. qu. 17. art. 5. ubi ait: *Spei, in quantum est virtus, principale objectum est Deus.* Secundò probatur ratione: Virtus Theologica debet habere Deum pro objecto immediato; alias religio & timor Dei essent virtutes Theologicæ, si sufficeret respicere Deum mediátè: Sed spes est virtus Theologica: Ergo habet Deum pro objecto immediato, non autem visionem beatificam. Quod verò utrumque immediatè non respiciat, eadem ratione convincitur, contra Authores secundæ sententiæ. Virtus enim Theologica habet pro objecto proximo & immediato aliquid purè in creatum, non verò aliquid mixtum ex create & in create: Sed visio beatifica est aliquid creatum: Ergo spes (subindeque fruitio & delectatio illi correspondens in patria) utrumque, Deum scilicet & visionem, pro objecto primario & immediato habere nequit, sed solum Deum, ut habet rationem primi veri & summi boni, quō Beatus fruitur per visionem beatam. Unde Augustinus 10. confess. cap. 23. dicit: *Beata quippe vita est gaudium de veritate, hoc est enim gaudium de te qui veritas es.*

42. Probatur secundò eadem pars: Illud est objectum immediatum delectationis patriæ, quod est objectum primarium & immediatum visionis beatificæ: Sed solus Deus, & non visio, est objectum primarium & immediatum visionis beatæ: Ergo solus Deus, & non visio est objectum immediatum delectationis patriæ. Major patet: objectum enim actus voluntatis est illud bonum, quod proponitur per illam cognitionem, ad quam sequitur talis actus voluntatis: Sed nulla est est alia cognitio intellectus, ad quam sequitur delectatio beatifica, quamvis visio: Ergo illud est objectum immediatum delectationis patriæ, quod est objectum primarium & immediatum visionis beatæ. Minor etiam est evidens: quia visio directè proponit tantum Deum ut summum bonum, & summè delectabilem, non verò seipsum, nisi indirectè, secundariò, & per reflexionem, quatenus est eminenti quodam modo cognitio simul directa & reflexa: unde licet ipsa visio sit objectum veluti secundarium & mediatum illius delectationis, quā Beati delectantur de Deo ut præsente & habito per

A visionem, non tamen objectum proximum & immediatum.

Ex hoc probata manet secunda pars conclusionis, quā afferit visionem non esse puram conditionem, sed etiam objectum secundarium talis delectationis & fruitionis, ut expressè docet Capreolus in 1. dist. 1. qu. 1. art. 1. conclu. 5. ubi ait: *Fruitione beatifica non solum transit objectivè super Deum, imò super visionem quā videtur Deus, & eadē fruitione fruimur utroque.* Et ad 1. contra 3. dicit quid super utrumque cadit fruitio, sed principaliter & primariò supra Deum, consequenter supra visionem beatificam.

Confirmatur: Idem est objectum spei & fruitionis, ut suprà dicebamus: Sed ipes est de utroque, de Deo quidem, seu de beatitudine objectiva, primò & principaliter; de visione autem & beatitudine formalí, minus principaliter & secundariò: Ergo & fruitio. Unde inter fruitionem & delectationem, quā Beati delectantur de bono divino, quatenus bonum Dei est, & quæ pertinet ad amorem amicitiae, & illam quā delectantur de Deo ut præsente & habito per visionem, quæ ad amorem concupiscentiae spectat, hoc reperitur discriben, quid in prima visio est solum conditione necessariis requisita, in altera verò non habet solum rationem conditionis, sed etiam objecti secundarij: quia in prima delectatione visio habet solum rationem cognitionis; cognitionis autem solum est conditio objecti voluntatis: respectu verò secundæ non solum habet rationem cognitionis, sed etiam adoptionis; adoptio autem ultimi finis, est objectum secundarium spei in via, & delectationis beatificæ in patria.

Dico secundò: Delectatio quā Beati delectantur de actu visionis beatificæ quam elicunt, quæ etiam ad amorem concupiscentiae pertinet, pro objecto immediato habet ipsam visionem, Deum verò pro objecto mediato & quasi connotato per immediatum.

Hæc conclusio est omnino evidens: Sicut enim qui delectantur de actu scientiae quem elicunt, talen actu pro objecto immediato sua delectationis habet, & id circa quod talis actus versatur, pro objecto mediato: ita similiter, cum Beati de actu visionis beatificæ, quam elicunt, delectantur, ipsa visio est objectum immediatum talis delectationis; Deus autem qui per visionem attingitur, objectum mediatum & quasi connotatum per illam: econtra verò quando delectantur de Deo ut præsente & habito per visionem, objectum immediatum talis delectationis est Deus, & visio objectum tantum secundarium & mediatum, ut diximus in praecedenti conclusione. Unde D. Thomas in 4. dist. 49. qu. 3. art. 1. quæstiunc. 1. sic habet: *Visio est delectabilis dupliciter, unò modò ex parte objecti visionis, in quantum id quod videatur delectabile est: aliò modò ex parte visionis. in quantum ipsum videare delectabile est; delectantur enim cognoscendo mala, quamvis ipsa mala non delectent: quia ergo visio beatifica est perfectissima, utroque modo delectabilis est.* Ergo non solum Deus, sed etiam ipsa visio, potest esse immediatum objectum delectationis Beatorum, illius saltem quā gaudent de actu visionis beatificæ quem elicunt.

Tom. III.

J

44.

45.

46.